

Mám zájem:

- ☐ o více informací o KSM
- ☐ o předplatné měsíčníku MLADÁ PRAVDA (na poštovné solidárně posílám.....Kč)
- ☐ být distributorem kusů MLADÉ PRAVDY
- ☐ o pravidelné informování o aktivitách KSM
- ☐ e-mailem ☐ SMS
- ☐ pravidelně dostávat aktuální letáky a plakáty KSM
- ☐ o zkontaktování s nejbližším klubem nebo aktivistou KSM
- ☐ přidat se ke KSM

Jméno a příjmení: _____

Adresa: _____

Věk: _____

Mobil: +420 / _____

E-mail: _____ @ _____

KSM

pridej se!

KOMUNISTICKÝ SVAZ MLÁDEŽE

(člen Světové federace demokratické mládeže)

Politických vězňů 9, 111 21 Praha 1
Ústřední kancelář : II. patro, dveře č. 99

Tel: 222897443, 222897469,

Mobil: 607235897 Fax: 222897442

ksm@ksm.cz http://www.ksm.cz

MLADÁ PRAVDA

Časopis Komunistického svazu mládeže

Zaregistrováno MK ČR E 7952 * 1212-3218

Vyšlo února 2010

Redakce ne vždy souhlasí
s názory mimoredakčních autorů

MLADÁ PRAVDA

ÚNOR 2010
ČÍSLO 1
ROČNÍK 16

ČASOPIS KOMUNISTICKÉHO SVAZU MLÁDEŽE

Vítězství KSM

Soud zrušil rozpuštění KSM

Internetové stránky KSM

Aktuální informace, pozvánky, zprávy z České republiky i zahraničí, teoretické statě a mnoho dalšího naleznete na internetových stránkách Komunistického svazu mládeže. Naleznete je na webové adrese:

www.ksm.cz

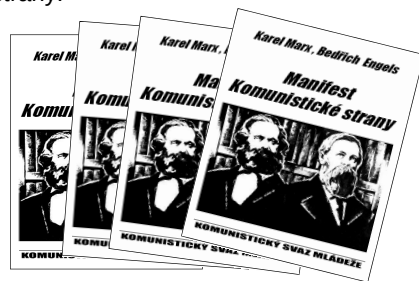

Publikace KSM

Publikace z dílny KSM se věnuje 60. výročí Vítězného února. Mapuje kořeny, průběh a důsledky vítězství lidu nad reakcí.

Komunistický svaz mládeže dále vydal nové vydání základního díla komunistického hnutí – Manifestu Komunistické strany.

Při příležitosti 90. výročí Velké říjnové socialistické revoluce vydal KSM brožurku, která tuto historicky významnou událost připomíná.

jaké poskytovalo to, co mnozí nazývají socialismem. Možná se ptáte, o jaké republiky sním. Odpovím vám: O republice lidské, která slouží člověku, a proto má naději, že i člověk poslouží jí.

Za svůj třetí úkol považuji podporu všeho, co povede k lepšímu postavení dětí, starších lidí, žen, nemocných, těžce pracujících, příslušníků národních menšin a vůbec všech občanů, kteří jsou na tom z jakýchkoliv důvodů hůře než ostatní. Žádné lepší potraviny či nemocnice nesmí být výsadou mocných, ale musí být nabídnuty těm, kteří je nejvíce potřebují.

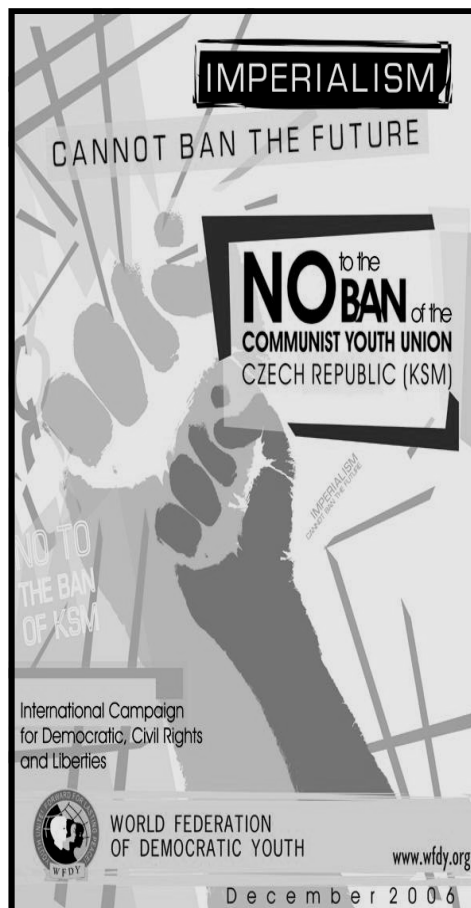
Připravujeme koncept důkladné ekonomické reformy, která nepřinese sociální stresy, nezaměstnanost, inflaci a jiné problémy, jak se někteří z vás obávají. Svádět všechno na předchozí vládcu nemůžeme nejen proto, že by to neodpovídalo pravdě, ale i proto, že by to mohlo oslabit naši povinnost samostatně, svobodně, rozumně a rychle jednat... Všichni chceme republiku, která bude starostlivě pečovat o to, aby zmizely všechny ponižující přehrady mezi různými společenskými vrstvami, republiku, v níž se nebudeme dělit na otroky a pány. Toužím po takové republice víc než kdo jiný. Náš stát by už nikdy neměl být přívazkem či chudým příbuzným kohokoliv jiného. Musíme sice od jiných mnoho brát a mnohemu se učit, ale musíme to po dlouhé době dělat zase jako

jejich rovnoprávní partneři, kteří mají také co nabídnout. Jsou lidé, kteří kalí vodu a panikaří, že se bude zdražovat. Dávejte si na ně pozor! Ptáte se s údivem, jestli bude inflace, jestli bude zdražování? Mnohokrát a jasně tato vláda řekla ve svém programovém prohlášení, včetně dalších dokumentů a ministrů na svých tiskových konferencích, že jejich úsilím je, aby přechod od neekonomiky k ekonomice byl pokojný, bez sociálních aspektů, bez návaznosti nezaměstnanosti, bez jakýchkoliv sociálních krizí nebo podobně. Jestli se sem tam pohne cena cigaret nebo něčeho, to v téhle chvíli nevím, zatím je snaha, aby

se nehýbalo nic, alespoň v nejbližších měsících. Žádné gigantické zdražování nebo dokonce nezaměstnanost, jak to panikaři systematicky šíří, nic takového nepřipravujeme.

Již nikdy do žádného paktu nepůjdeme. Podle mého mínění nesmí náš stát šetřit na investicích do školství a kultury... Také náš mnohokrát deklarovaný úmysl provést reformu tak, aby nevedla k velkým otřesům, velké inflaci, nebo dokonce ke ztrátě základních sociálních jistot, musí naši ekonomové přijmout prostě jako úkol, který jim byl zadán. Zde neplatí žádné NEJDE TO.

Václav Havel v roce 1989

kdy otevřených násilí vůči Irové, kteří bojovali za svou etickým principům - ne tak nezávislost v osmdesátých letech a umírali uprostřed na Kubě. Někteří, jako např. nezájmu politiků. Proč existují vládcí, kteří se vyhýbají výslovnému oznámení ne-spravedlivého věznění, kterým trpí pět Kubánců ve Spojených státech za boj proti terorismu, a proč spěchají s odsouzením Kuby, když mediální tlak vystavuje nebezpečí její politickou pověst? Kuba už to jednou řekla: můžeme vám poslat všechny zaprodance a jejich rodiny, ale vraťte nám naše Hrdiny. Nikdy se nebude moci používat politické vyděračství proti Kubánské revoluci. Očekáváme, že si imperialističtí odpůrci uvědomí, že Kuba nebude moci být nikdy zastrašena, poražena, ani svedena ze své hrdinné a důstojné cesty agresemi, lhaním a pomluvami.

Enrique Ubieta Gómez,
Granma Internacional

VÁCLAV HAVEL: PROJEV NA KTERÝ SE NEZAPOMÍNÁ

Projev, na který se nezapomíná!

Komunisté vás budou strašit nezaměstnaností, není to pravda, ničeho se nebojte.

Dvacet let tvrdila oficiální propaganda, že jsem nepřítelem socialismu, že chci v naší zemi obnovit kapitalismus, že jsem ve službách imperialismu, od něhož přijímám tučné výsluzky, že chci

být majitelem různých podniků... Byly to všechno lži, jak se záhy přesvědčíte, protože tu brzy začnou vycházet knihy, z nichž bude zřejmé, kdo jsem a co si myslím. Slibuji vám, že funkci prezidenta vezmu na jedno volební období, ale pak bych se chtěl věnovat práci dramatika. Také vám slibuji na svou čest, pokud se za mého volebního období nezlepší ži-

votní úroveň v ČSFR, sám odstoupím z funkce.

V budoucnu se podle mého mínění musí prezidentský úřad vymezit. Prezident nemůže mít tak velké pravomoci, jaké má dnes. Pro mě není rozhodující, s jakým slovem jsou sociální jistoty spojovány, ale to, jaké jsou. Já si představuji, že by měly být daleko větší, než

PROHLÁŠENÍ KOMUNISTICKÉHO SVAZU MLÁDEŽE K ROZHODNUTÍ MĚSTSKÉHO SOUDU V PRAZE

Komunistický svaz mládeže (KSM) vítá dnešní rozhodnutí Městského soudu v Praze, které ruší jeho rozhodnutí dřívější o oprávněnosti rozpuštění KSM Ministerstvem vnitra. Jak po skončení soudního jednání uvedl předseda KSM a člen Ústředního výboru Komunistické strany Čech a Moravy (KSČM) Milan Krajča: „KSM považuje rozhodnutí Nejvyššího správního soudu za významný moment v boji proti antikomunismu a protidemokratickým a fašizačním tendencím v České republice.“

Ministerstvo vnitra se pokoušelo KSM rozpustit opakovaně od roku 2006. Oficiální důvod, který byl nakonec užít pro obvinění, které vedlo ke konečnému pokusu o rozpuštění organizace mladých komunistů bylo tvrzení, že KSM reflektuje ve svém programu potřebu nahrazení soukromého vlastnictví vý-
robních prostředků společenským vlastnictvím. Tedy důvod pro rozpuštění komunistické mládeže bylo přesvědčení mladých lidí o nutnosti budovat jinou společnost, která již nebude založena na

kapitalistických principech. Útok proti KSM byl tak nepřijatelným druhem politické a ideologické manipulace, která útočí na komunisty, snaží se opět kriminalizovat komunistickou ideologii a jakoukoliv společenskou aktivitu požadující uskutečnění legitimních snah vykořisťovaných a utlačovaných.

Rozpuštění KSM vyvolalo zásadní nesouhlas velké části společnosti. Petici na podporu KSM podepsaly tisíce občanů České republiky. Proti rozpuštění KSM protestovaly například i organizace bývalých protifašistických bojovníků a partyzánů. Z iniciativy studentských aktivistů vznikla petice občanských sdružení nesouhlasících s kroky Ministerstva vnitra proti KSM. Podporu KSM vyjádřilo několik českých politických stran. Z podnětu poslanců Komunistické strany Čech a Moravy (KSČM) byl postup Ministerstva vnitra proti KSM projednáván v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky.

Velký ohlas zaznamenalo rozpuštění KSM v zahraničí. Svůj nesouhlas vyjádřily

stovky mládežnických, studentských a odborových organizací. Tisíce lidí adresovaly své rozhořčení Ministerstvu vnitra i zastupitelským úřadům České republiky v zahraničí, mimo jiné řada poslanců národních parlamentů, Evropského parlamentu, univerzitních profesorů, známých umělců, bývalých bojovníků proti fašismu. Před zastupitelskými úřady České republiky v řadě zemích se uskutečnily desítky protestních demonstrací.

STUDIUM PODRAŽILO, STUDENTI ODMÍTÁJÍ ŠKOLNÉ

Náklady spojené se studiem na vysoké škole jsou dvakrát vyšší než před pěti lety. Měsíc studenta či jeho rodinu vyjde na více než osm tisíc korun. A to je řeč o veřejných školách, kde se neplatí školné. Ukázal to velký výzkum, který mezi více než 11 tisíci studenty nechalo udělat ministerstvo školství. Peníze padnou zejména na bydlení, jídlo, dojíždění a učebnice. Studium na soukromých školách je ještě o tři tisíce korun dražší, a to bez započtení školného. To činí v průměru další tři a půl tisíce korun měsíčně. Ještě před pěti lety, tedy v roce

2004, vyšel měsíc studia na veřejné vysoké škole na 3 477 korun. Průměrný plat se přitom od té doby rozhodně nezdvojnásobil, stoupl o necelou třetinu, ze 17 190 na 23 350 korun. Procento příjmů, které platí rodiče za vysokoškolské studium dětí, tak výrazně roste.

Nákladnost studia na VŠ přiznávají i nejvyšší úřednické kruhy: "Studium na vysoké škole je drahé a pro studenty ze sociálně hůře postavených rodin nedostupné," tvrdí Jana Matesová, náměstkyně ministryně školství. Její úřad proto chystá do vlády návrh na zavedení

půjček pro studenty, které by nebylo obtížné získat a zároveň by byly výhodnější než obvyklé bankovní úvěry. O podobnou službu projevilo v průzkumu zájem čtyřicet procent dotázaných studentů. Ačkoli se 60 procent studentů staví k možnosti státtem garantovaných půjček váhavě, spousta si jich půjčuje už dnes. A mnohem méně výhodně. Musí.

Půjčky ale nic neřeší - systémově jsou vždy nevýhodné oproti tomu, kdo si půjčovat nemusí....

Studenti, kteří si hned po škole nenajdou dobrou práci

ván, pracují velmi kvalifikovaní specialisté, s nimiž spolupracovali konzultanti z různých středisek, kteří nešetřili prostředky na jeho léčení. Dostával umělou výživu. Rodina byla průběžně informována. Jeho život byl prodloužen o několik dní umělým dýcháním. Toto všechno je podloženo zdokumentovanými důkazy. Ale existují otázky které nesouvisejí s lékařskou péčí a zůstaly bez odpovědi. Kdo a proč nabádal Zapata udržovat se ve stavu, který byl evidentně sebevražedný? Komu vyhovovala jeho smrt? Fatální konec otevřeně přivítali truchlící pokrytci. Zapata byl perfektní kandidát. Zanedbatelný člověk pro nepřátele Revoluce a snadný k přesvědčení, aby trval absurdním způsobem na nemožných požadavcích (televize,

vařič a osobní telefon v cele), což nikdo ze skutečných vůdců neměl odvahu požadovat. Každá předchozí hlásovka byla podněcovateli prohlašována za pravděpodobnou smrt, ale ostatní hladovkáři toho nechali dříve, než došlo k nezvratným důsledkům. Podněcován a povzbuzován, aby pokračoval až do smrti - protikubánců zaprodanci si mnuli ruce v očekávání jeho konce, přes veškeré úsilí lékařů - jeho jméno je teď cynicky vystavováno jako společná trofej. Jako supové byla některá média - žoldnéři a mezinárodní pravice - očumující kolem umírajícího. Jeho skon byl pro ně hostinou. Protože ti, co píšou o něm, nelitují smrti člověka - v zemi kde neexistuje mimosoudní smrt - nýbrž ji vyzvedávají téměř s radostí a s radostí ji

používají k předem promyšleným politickým účelům. Zapato Tamaya byl zmanipulován a svým způsobem doveden k samozničení, promyšleně, aby uspokojil jemu vzdálené politické požadavky. Není toto snad obvinění těch, kteří si teď přivlastňují jeho kauzu? Tento případ je přímý důsledek vražedné politiky proti Kubě, politiky, která stimuluje ilegální emigraci, nerespektování zákonů, jejich porušování a narušování stávajícího řádu. V tom je jediná příčina této nechtěné smrti. Ale proč jsou vlády, které se přidávají k pomlouvačné kampani, když vědí - protože to vědí - že na Kubě se nepopravuje, nemučí, ani nepoužívají mimosoudní metody? V každé evropské zemi se mohou nalézt případy - ně-

KDO ZNEUŽÍVÁ SMRT V KUBÁNSKÉM VĚZENÍ?

Absolutní nedostatek mrtvých „hrdinů“, kterým trpí kubánská kontrarevoluce, je přímo úměrný nedostatku jejich skrupulí. Je obtížné zemřít na Kubě, ne proto, že by tu byly nejlepší životní podmínky na světě - nikdo tu neumírá hladu přes relativní nedostatek prostředků, ani v důsledku vyléčitelných nemocí -, nýbrž proto, že tu platí zákon a čest.

Kubánští zaprodanci kontrarevoluce mohou být zadrženi a odsouzeni podle platných zákonů - v žádné zemi nemohou být porušovány zákony: přijímat peníze a spolupracovat s velvyslanectvím země, považované za nepřátelskou; ve Spojených státech to může např. vyvolat vážné sankce ve formě ztráty svobody - ale oni vědí, že na Kubě nikdo nezmeřizí, ani není zavražděn policií. Neexistují tu „temné kouty“ pro „neběžné“ formy vyslychání zmizelých vězňů, jako těch na Guantánamu nebo v Abú Ghraibu. Ostatně, člověk dává v sázku svůj život za ideál, který představuje štěstí pro ostatní kolem něho, ne za ideál, mající za cíl jen vlastní sobecké štěstí.

Nicméně, v posledních dnech některé tiskové agentury a vlády spěchaly s odsouzením Kubu za smrt ve vězení z 23.2. Šlo o Kubánce Orlanda Zapata Tomaya. Každá smrt je bolestná a

politováníhodná. Ale mediální zpráva je tentokrát úmyslně zabarvená a zkreslená: Konečně, zdá se, že chtějí říci, se objevuje „hrdina“. K tomu je třeba skutečně vysvětlit, bez nepotřebných vylepšování, kdo byl Zapata Tomayo. Přes všechna přikrášlování jde o běžného vězně, který začal svou trestnou činnost v roce 1988. Byl odsouzen pro „porušení nedotknutelnosti cizího obydlí“ (1993), „lehčí ublížení na zdraví“ (2000), „podvod“ (2000), „zranění a držení bodné zbraně“ (2000), „ublížení na zdraví a lineární zlomeninu lebeční kosti s použitím mačety“ Leonardu Simónovi (2000), „narušení pořádku“ a „veřejné pohoršení“ (2002) mezi jinými případy., nijak nesouvisejícími s politikou. Byl propuštěn na kauci 9.3.2003 a znovu se dopustil ten samý měsíc další trestné činnosti. Vzhledem k jeho předchozím trestným činům a častým pobytům ve vězení byl tentokrát odsouzen na 3 roky odnětí svobody. Tento trest mu byl podstatně rozšířen v dů-

sledku jeho agresivního chování ve věznici. V listině t.zv. politických vězňů, vypracované s cílem odsoudit Kubu v roce 2003 zmanipulovanou a již neexistující Komisi lidských práv OSN v Ženevě, se jeho jméno nevyskytuje, jak bez ověření pramenů a skutečností uvádí nepravdivě španělská agentura EFE, i když jeho poslední zatčení časově souvisí se zveřejněním tehdejší listiny politických vězňů. Ve snaze zapojit co nejvíce domnělých nebo skutečných přívrženců do řad kontrarevoluce na jedné straně, a přesvědčený o možných materiálních výhodách, které představovalo „členství, podporované zahraničními velvyslanectvími, na straně druhé, přijal Zapata Tamayo „politický“ profil, když už jeho trestní rejstřík byl rozsáhlý. Jeho nová úloha byla stimulována politickými rádci k organizování hladovek, které definitivně podkopaly jeho zdraví. Lékařskou péči měl k dispozici. V různých nemocničních zařízeních, kde byl ošetřo-

ci, navíc nemusí mít vůbec štěstí splácet... Banky jim ve skutečnosti nechtějí pomoci - čím větší má student problémy s placením, tím víc na něm banka vydělává. I proto líčí na studenty, u nichž se nedají předpokládat žádné příjmy. Vysokoškoláci věšinou ale věří, že se i díky svému studiu budou mít jednou dobře. Přes 70 procent studentů podle něj čeká, že už dva roky po škole budou mít nadprůměrnou mzdu. Překvapivé je, že dívky už předem čekají, že se jim studium vyplatí méně než chlapcům. Zatímco dívky čekají dvacet dva tisíc měsíčně, chlapci skoro dvacet osm tisíc. Nejníže své příjmy odhadují budoucí pedagogové - představují si, že budou brát necelých devatenáct tisíc korun.

Na opačném konci stojí budoucí právníci, kteří se cení na dvacet devět tisíc korun. Skoro stejně dobře svou budoucnost vidí ekonomové a studenti technických oborů. Autoři výzkumu za překvapivé považují zjištění, že s nižšími platy předem počítají i studenti z chudších

rodin, bez ohledu na to, jaký obor studují.

Třetina studentů by nevadilo školné, 2/3 jsou proti. Nejvíce by byli ochotni zaplatit budoucí právníci, ekonomové a umělci - 17,5 tisíce ročně. Učitelé a zemědělci by do studia investovali „jen“ 10 tisíc. Průzkum ukázal, že se výše školného, které by byli studenti ochotni zaplatit, liší dle studovaného oboru. Nejméně by byli ochotni platit studenti pedagogických a zemědělských oborů (okolo 10 tisíc ročně). Dále studenti technických, lékařských a přírodovědeckých oborů (okolo 14 tisíc korun ročně). Studenti humanitních a společenskovědních oborů by obětovali ročně 16 tisíc korun. Nejštědřejší byli v průzkumu studenti práv, ekonomové a umělci. Ti by za studium zaplatili klidně 17,5 tisíce korun. V průměru by tedy studenti byli ochotni platit 15 tisíc ročně. Studenti by se ale spíše přikláněli k tzv. odloženému školnému, tedy že by začali platit až po získání titulu a v případě, že by jejich příjem dosáhl určité výše.

Iniciátoři mnoha verzí školného opět vystrkují hlavu, jsou spoluautory tohoto výzkumu. Společně se školným chtějí zavést i systém půjček a dalších podpor.... No, ty návrhy jsme již viděli mnohokrát - jen další útok na peněženky studentů...

Výsledky výzkumu ukázaly, že měsíc studia na vysoké škole stojí studenta průměrně 8 163 korun. Téměř polovina respondentů (45 procent) uvedla, že náklady na studium převyšují jejich finanční možnosti, a proto téměř všem vypomáhají jejich rodiče, přičemž průměrně jim přispívají částkou 3 668 Kč měsíčně. Celkem 71 procent studentů uvedlo, že během studia pracuje a jejich průměrný vlastní výdělek je 4 170 Kč měsíčně. Z průzkumu také vyplynulo, že 40 procent studentů by se nebránilo zvýhodněné studentské půjčce. Průzkum se konal od srpna do listopadu, dotazník se dostal do rukou celkem 23 964 vysokoškolským studentům, odpovědělo 11 743 z nich.

SOS student

HRADECKÁ VÝZVA: PROTI BÍLÉ KNIZE TERCIÁRNÍHO VZDĚLÁVÁNÍ

My, níže podepsaní, odmítáme způsob přípravy Bílé knihy terciárního vzdělávání jako nedemokratický.

Samotnou Bílou knihu terciárního vzdělávání považujeme za nedostatečný a nebezpečný materiál pro kvalitu vysokého školství, ohrožující jeho demokratický charakter a nezastupitelnou funkci pro společnost. V této podobě ji pokládáme za nepřijatelné východisko pro tvorbu nové zákonné úpravy.

Protože nám záleží na osudu českého vysokého školství, žádáme, aby příprava věcného záměru zákona byla podrobena veřejné diskusi za široké účasti akademické obce. Je nezbytné, aby byla veřejnost o jeho tvorbě průběžně informována.

Při přípravě věcného záměru je důležité, aby byly zohledněny především tyto výtky vůči Bílé knize terciárního vzdělávání:

1. Snadná zneužitelnost: Omezením samosprávy vysokých škol se dává prostor pro prosazování politických a ekonomických zájmů nejrůznějších lobby, a to prostřednictvím instalovaných správních rad a Rady pro terciární vzdělávání. Rázně odmítáme omezování samosprávy vysokých škol.

2. Nerealizovatelnost:

Chybí jasná představa o konkrétním procesu, jak dosáhnout cílového stavu. Popis návrhu reformy je tvořen souborem navzájem neprovázaných kapitol, a absence této představy činí celou reformu nevěrohodnou.

3. Krátkozrakost: Preference přímého ekonomického profitu před investicemi do rozvoje vědy a školství je pro většinu oborů základního výzkumu likvidační. Útlum oborů s odloženou ekonomickou rentabilitou povede k dlouhodobému snížení konkurenceschopnosti české vědy a školství v evropském kontextu.

4. Klamnost: Návrh reformy vzbuzuje falešné naděje mezi uchazeči o kvalitní vysokoškolské vzdělání, protože zaměřuje kvalitu výuky s bezprostřední finanční rentabilitou. V praxi tak povede k poklesu úrovně absolventů a

následně i ke snížení jejich hodnoty na trhu práce. Je třeba zajistit takovou reformu, která zpřístupní v co největší míře kvalitní vzdělání, nikoli takovou, která umožní nákup titulů.

5. Neufinancovatelnost: Návrh reformy nenabízí realistické řešení podfinancování vysokého školství. Zvýšení příspěvku ze státního rozpočtu se neplánuje a chybějící prostředky nemohou být vyrovnány pouhým zapojením soukromých zdrojů.

Vyzýváme proto nejširší akademickou obec, studenty, vědecké pracovníky a další občany této země, aby nás v naší snaze zabránit neuváženým a kontraproduktivním změnám v českém vysokém školství podpořili.

V Hradci Králové
na sněmu zástupců
akademických senátů,
dne 4. 2. 2009

Zemětřesení překonalo všechny odhady: skromné domy z nepálených cihel a bláta v téměř dvoumilionovém městě nemohly odolat. Pevné vládní budovy se zhroutily, celé bloky obytných domů se zřítily na své obyvatele, kteří se tou dobou, zkraje noci, nacházeli doma a byli pohřbeni pod troskami, živí či mrtví. Ulice plné zraněných volajících o pomoc. MINUSTAH (Stabilizační mise OSN na Haiti), síly Spojených národů, vláda a policie zůstaly bez velení i velitelství. V prvních okamžicích bylo úkolem těchto institucí zjistit, kdo z tisíců lidí zůstal naživu a kde.

Okamžité rozhodnutí našich obětavých lékařů působících na Haiti i mladých zdravotníků vyškolených na Kubě bylo spojit se navzájem, zjistit, jak to s nimi vypadá a co mají k dispozici, aby v této tragédii přispěli na pomoc haitskému lidu.

Ti, kdo byli na dovolené na Kubě, se okamžitě připravili k odjezdu, stejně jako haitští lékaři prodávající specializaci v naší vlasti. Další kubánští experti – chirurgové, kteří již dříve plnili obtížné mise, se nabídli, že odjedou s nimi. Stačí říci, že již za prvních 24 hodin naši lékaři ošetřili stovky pacientů. Dnes, 16. ledna, pouhé tři a půl dne po tragédii, dosahuje počet lidí, které ošetřili, několik tisíc.

Dnes, v sobotu v poledne sdělilo vedení naší brigády

mimo jiné tyto informace: „...to, co dělají naši soudruzi, je skutečně úctyhodné. Vládne jednotný názor, že Pakistán zůstal daleko vzadu (tam došlo k jinému velkému zemětřesení, kde někteří z nich pracovali). Tam mnohdy ošetřovali i špatně zacelelé fraktury, někdy pacienty s rozdrčenými zraněními, avšak tady to překračuje všechno, co si člověk dokáže představit – spousty amputací, operace je třeba provádět prakticky veřejně, tak si představovali obraz války.“

„...nemocnice Delmas 33 již funguje, má tři operační sály s elektrickými agregáty, prostory pro ordinace atd., ale je absolutně plná.“

„...připojilo se k nám 12 chilských lékařů, jeden z nich je anesteziolog, pak 8 venezuelských lékařů, 9 španělských jeptišek, každým okamžikem se očekává příchod 18 Španělů, jimž OSN a haitské zdravotnictví předalo nemocnici, ale chybí jim prostředky první pomoci, které nedorazily, takže se rozhodli připojit k nám a okamžitě začít pracovat.“

„...Bylo vysláno 32 haitských lékařů-rezidentů, šest z nich se chystalo jít přímo do totálně zničeného Carrefouru. Jely také tři kubánské chirurgické týmy, které přicestovaly včera.“

„...Provozujeme následující lékařská zařízení v Puerto Príncipe:

Nemocnice La Renaissance
Nemocnice Sociálního

pojištění
Nemocnice Hospital de la Paz“

„...fungují již čtyři Komplexní diagnostická centra.“

Tato informace dává pouze představu o tom, co dělají na Haiti jedni z prvních, kdo na místo dorazili – lékařský personál z Kuby a z jiných zemí, který pracuje s ním. Náš personál je připraven spolupracovat a spojit své síly se všemi specialisty-zdravotníky, kteří byli vysláni, aby zachraňovali životy tohoto bratrského národa. Haiti se může stát příkladem toho, co pro sebe lidstvo může udělat. Možnosti a prostředky pro to existují, chybí vůle.

Čím déle bude trvat pohřbívání či spalování mrtvých, distribuce potravin a dalších životně důležitých produktů, tím vyšší bude riziko epidemií a sociálního násilí.

Na Haiti se ukáže, jak dlouho vydrží duch spolupráce, než nabude vrchu egoismu, šovinismu, mrzké zájmy a pohrdání jinými národy.

Klimatické změny ohrožují celé lidstvo. Zemětřesení v Puerto Príncipe pouhé tři týdny po Kodani nám připomíná, jak sobecky a sebestředně se chováme.

Země pozorně sledují, co se na Haiti děje. Světová veřejnost a národy budou ve své kritice stále přísnější a stále nesmiřitelnější.

Fidel Castro

barbarství, jeho překonání, je vybudování socialismu.

Tato nová antikomunistická provokace nezůstane bez odpovědi! Je to věc, která vyžaduje reakci všech pracujících v Evropě. Antikomunismus není namířen jen proti komunistům, ale také proti vědomí a právům pracujících, vyvolává rezignaci, poraženectví, přejímání protilidových opatření z rozhod-

nutí institucí EU - přenášející náklady krize na bedra pracujících.

Komunistické strany oblasti Balkánu žádají:

Okamžité zrušení zákazu Komunistického svazu mládeže v ČR

Ukončení antikomunistické perzekuce, zákazů a vyhrožování, podporovaných EU a jejími příslušnými vládami.

Podepsány: Komunistická strana Bulharska, Strana bulharských komunistů, Komunistická strana Řecka, Socialistická dělnická strana Chorvatska, Komunistická strana Makedonie, Komunistická strana Rumunska, Nová komunistická strana Jugoslávie, Komunistická strana Turecka, Strana práce Turecka.

ZAMYŠLENÍ FIDELA CASTRA: HAITI JE ZKOUŠKOU DUCHA SPOLUPRÁCE

Zprávy přicházející z Haiti vykreslují veliký chaos, který se dal očekávat ve výjimečné situaci vytvořené katastrofou.

V prvních chvílích překvapení, úžas, otřes, přání o k a m ž i t ě p o m o c i z nevzdálenějších končin Země. Co a jak poslat do tohoto kouta Karibiku z Číny, Indie, Vietnamu a dalších míst vzdálených desítky tisíc kilometrů? Velikost zemetřesení a chudoba země vyvolávají v prvních okamžicích představu nezměrných potřeb, jež vedou k všemožným slibům následovaným snahou dopravit je jakoukoli cestou na místo.

My, Kubánci jsme pochopili, že nejdůležitější je v tom okamžiku zachraňovat životy, tomu jsme byli vyškoleni nejen pro katastrofy jako je tato, ale také pro jiné přírod-

ní katastrofy dotýkající se zdraví.

Na místě byly stovky kubánských lékařů a navíc značný počet mladých Haitianů chudého původu, z nichž se stali dobře vyškolení profesionálové ve zdravotnictví

– úkol na němž s touto bratrskou sousední zemí spolupracujeme mnoho let. Část našich spoluobčanů byla na dovolené, někteří z Haitianů se školili nebo studovali na Kubě.

USA A MÉDIA KRIJÍ TEROR HONDURASKÝCH PUČISTŮ

Hromady mrtvých aktivistů v Hondurasu. Sdělovací prostředky mlčí, v Hondurasu i jinde po celém světě, zatímco rostou skupiny příbuzných a známých, kteří se ústním podáním informují o mrtvých soudruzích a soudružkách. Svět byl zavalen zprávami hlavních sdělovacích prostředků velkých komerčních řetězců jako např. The New York Times, že volby 29. listopadu byly čisté a spravedlivé (na základě informací řízených pučistickou juntou, která je v současné době u moci, a je podporovaná Spojenými státy), ale násilí narůstalo rychleji, než jsme se obávali.

Šílená jatka

Specifickými terči násilí byli ti, které pučistický režim považuje za největší hrozbu pro převrat. Nejodvážnější a nejzranitelnější byli členové lidové Rezistence proti převratu. Jejich přátelé, rodiny. Všichni, kteří nabízeli Rezistenci jídlo a ubytování. Profesori, studenti, běžní občané, kteří pouze zaslechli, že v zemi není u moci zvolená vláda. Všichni stoupenci Rezistence čelili rostoucímu násilí proti odváje protestovat proti převratu.

Poté, co mezinárodní společenství ve vztahu k Hondurasu dostalo od USA zelenou - protože demokratický pořádek byl obnoven volbami - byl zahájen hon

nejnásilnějšími silami v Hondurasu, které pracují na tom rozbít za každou cenu jednotu Fronty odporu proti puči. K vraždám dochází rychlejší měrou, než je možné i jen registrovat.

V neděli 7. prosince byla postřelena skupina lidí, když šla ulicí Villanueva v předměstí Tegucigalpy. Podle svědků zastavila před skupinou dodávka, z ní vyskočili čtyři maskovaní muži a donutili skupinu lehnout si na zem. Pak byli její členové postřeleni. Pět obětí: Marcos Vinicio Matube Acosta (39), Kennet Josué Ramírez Rosa (23), Gabriel Antonio Parrales Zelaya (34), Roger Andrés Reyes Aguilar (22) a Isaac Enrique Soto Coelho (24). Jedna žena, Wendy Molina (32), dostala několik střelných zásahů a fingovala mrtvou, když ji vrahové tahali za vlasy, aby se přesvědčili,

zda nepřežila. Byla hospitalizována a přežila. El Libertador, nezávislý honduraský deník, sdělil, že všichni mrtví byli členové občanské společnosti a pracovali proti puči. Podle jiného člena téže skupiny její členové získávali stoupence pro Frontu odporu. Tato událost byla jednou ze série vražd členů Rezistence, provedených v uplynulých týdnech.

Dne 3. prosince Walter Trochez (25), aktivista známý v kruzích homosexuálů a transvestistů (LGBT), byl vyhnán z chodníku do jízdny dráhy také čtyřmi maskovanými muži v centru Tegucigalpy. Ve výpovědi, kterou následně poskytl místním a národním autoritám, Walter řekl, že byl několik hodin vyslýchán maskovanými muži, kteří požadovali informace o členech a činnosti

Rezistence, byl tloučen revol-
verem, protože odmítal mlu-
vit. Řekli mu, že bude stejně
zavražděn, ať promluví nebo
ne. Trochezovi se podařilo
uprchnout vyražením dveří
dodávky a útekem do ulice,
ve které se jim ztratil. Nebylo
to poprvé, co mu bylo takto
vyhrožováno. Byl známým a
důležitým členem odporu
proti puči a několik měsíců
pracoval na zdokumentování
případů porušování lidských
práv především vůči komuni-
tě homosexuálů. Zveřejnil
dva články, jeden bezpro-
středně po volbách s titulem
Zvítězila neúčast, kde psal o
dobré práci Rezistence, když
dodávala odvahu lidem nejtít
k volbám. A druhý, jehož
nadpis mluví sám za sebe:
Eskalace zločinů, nenávisti a
homofobie proti komunitě
LGBT, akce civilního, nábo-
ženského a vojenského puče
v Hondurasu. V obou člán-
cích byl stejný závěr: Jako
revolucionář vždy budu ve
frontové linii s naším lidem,
dnes, zítra, pokaždé, i když
mě to může stát život. Týden
poté byl Walter střelen do
prsou, když šel domů - mu-
žem, který okolo projel au-
tem. Zemřel při převozu do
nemocnice.

Dne 5. prosince Santos
García Corrales, aktivní člen
Národní fronty odporu, byl
zatčen bezpečnostními sila-
mi v New Colony Capital na
jihu Tegucigalpy. Byl mučen,
aby uvedl informace o jed-
nom obchodníkovi, který
dodával potraviny a náhradní
díly tajným členům Rezisten-
ce. Byl propuštěn a informo-

val o tom místní úřady. Jeho
tělo bylo nalezeno 10. pro-
since bez hlavy.

Došlo k mnoha vraždám
v komunitě LGBT po převra-
tu. Mnoho transvestistů bylo
nalezeno mrtvých. Organiza-
ce pro ochranu lidských práv
informovaly, že více než 18
gayů a transvestistů bylo
povražděno v celé zemi -
počet, který odpovídá období
posledních pěti let, byl nyní
zaznamenán za šest měsíců
politické krize. Poslední
oběť, Carlos Turcios, byl
odvlečen z domu v Choloma
Cortes v 15 hodin 16. prosin-
ce. Jeho mrtvola byla nale-
zena příští den, bez hlavy a
rukou. Carlos byl místopřed-
sedou sekce Národní fronty
odporu v Choloma, městeč-
ku ležícím několik hodin jízdy
od hlavního města. Andrés
Pavón, předseda výboru na
obranu lidských práv v
Hondurasu (CODEH) k tomu
říká: Myslíme si, že tyto
strašné zločiny musí být při-
čteny k těm, jejichž mrtvoly
také mají stopy brutálního
mučení. Všechny tyto akty
mají za cíl vyvolat kolektivní
strach. Je to temné úsilí o
oslabení komunity, která ve
skutečnosti otevřeně nazna-
čuje, že je silnější než kdyko-
li dříve.

Jak napsal Walter Tro-
chez (a CNN to potvrdila),
většina voličů odmítla přijít k
volebním urnám na volby
organizované pučisty. Ne-
spočetné vlády na celém
světě, dokonce některé jiho-
americké, odmítly uznat za
legitimní výsledky těchto
voleb. V prostředí divokého

násilí nemohou už občané
počítat s tím, že jim úřady
poskytnou minimální ochra-
nu a ti, co jsou ohroženi, se
nemohou obrátit na policii...
Stížnosti, registrované
a podepsané, jak se to stalo s
Walterem a Santosem, se
tím mění v ortel smrti. Mnozí
na základě jasných důkazů
vyjadřují podezření, že vraž-
dy jsou prováděny policií a
vojáky. Přejmenším jsou
kryty státem a jsou výsled-
kem současné reality v
Hondurasu, když se den ze
dne zhoršují bezpečnostní
služby, které je stát povinen
obyvatelstvu poskytovat.

Pavón a ostatní aktivisté
Lidských práv v Hondurasu
předložili opakovaná udání
těchto ukrutností, ale zločiny,
zdá se, ještě nejsou zahrnuty
do zájmu velkého tisku - ani
v Hondurasu, ani mimo něj.
Čím více potřebují občané
tisku a televize k odhalování
násilí a zneužívání, jehož
jsou oběťmi, tím více je tisk a
televize zanechává jejich
osudu, aby se bránili sami.
Jak je možné, že toto se děje
ve 21. století?

Proč jsou lidé zabíjeni na
ulicích Hondurasu jenom
proto, že nemlčí proti civilní-
mu, náboženskému a vojen-
skému převratu v čase, kdy
demokratické svědomí celé-
ho světa se už naučilo o něm
informovat. Ze všech nejšpi-
navější má ruce od krve Ro-
bert Micheletti a ostatní šéfo-
vé pučistického režimu. Ale
prezident Barack Obama a
Státní departament USA
sehrály důležitou úlohu v

procesu, který dospěl do
situace, ve které je.

Vláda USA nepřijala žád-
ná konkrétní opatření proti
tisícům porušení zákonů a
ústavy, všem dostatečně
zdokumentovaným, k nimž
došlo od 28. června 2009, od
data puče. Nepřekvapuje,
aniž by to bylo zakotveno v
jakémkoliv zákoně, že se
násilí nekontrolovatelně a
bezmezně rozšířilo před oči-
ma celého světa. V nedáv-

ném interview opako-
val Francisco Rios z Národní
fronty odporu proti puči ko-
munité publikovaná Frontou,
ve kterých se říká, že Re-
zistence přes sebevětší potí-
že, na které v současné do-
bě naráží, připravuje masivní
organizační úsilí pro tento
nový rok. Rios sdělil, že při-
vrženci Fronty se přestali
scházet veřejně kvůli nutným
bezpečnostním opatřením.
Rozdělí se však na domovní

buňky, půjdou dům od domu,
po celé zemi, s plány vynořit
se jako národní politická síla,
silnější a lépe organizovaná.

Walter, Santos, Carlos a
všichni bojovníci honduraské
rezistence, kteří položili živo-
ty za sen o demokracii, inspi-
rují dnes ještě více než dříve
další soudruhy. Boj pokraču-
je, Honduras žije!

Joseph Shansky,
Vermelho - Revista Forum
Online

SPOLEČNÉ PROHLAŠENÍ KOMUNISTICKÝCH A DÉLNICKÝCH STRAN BALKÁNU

Komunistické strany,
které se zúčastnily setkání
komunistických stran Balká-
nu ve dnech 19.-20. prosince
v Soluni, odsuzují nové anti-
komunistické útoky zahájené
v několika zemích EU,
zejména: V ČR, útoky usilují-
cí o pozastavení činnosti
KSČM. Vedoucí role v tomto
útoku hraje několik senátorů,
kteří se v minulosti podíleli
na zákazu KSM v ČR. V
Polsku, vyústěné kromě jiného
v nedávném zákazu pou-
žívání komunistických sym-
bolů.

V Rumunsku, projevující
se v zákonu 51/1991, článek
3, týkající se národní bez-
pečnosti, který ukládá těžké
tresty odnětí svobody a po-
kuty za založení či podporu
komunistické strany.

V Litvě, Lotyšsku, Eston-
sku, Maďarsku a jiných ze-

mích EU, projevující se v
zavádění opatření vytvářejí-
cích atmosféru hysterie a
perzekuce v Evropě.

Rezoluce EU, Rezoluce
Evropského parlamentu,
Parlamentní shromáždění
Rady Evropy a OBSE vý-
znamně přispěly k těmto
opatřením. Překroutily histo-
rickou pravdu a zkoušely
činit komunismus rovným s
fašismem, vymazat z vědomí
lidí skvělé vymoženosti soci-
alistické výstavby, které do-
kázaly přednosti socialismu
nad vykořisťovatelským kapi-
talistickým systémem.

Tyto antikomunistické
záměry odhalují imperialistick-
ý a hluboce třídní charakter
EU, pokrytectví stoupenců
buržoazní demokracie i
strach z komunistického a
dělnického hnutí. Antikomu-
nistický útok je součástí im-

perialistické strategie usilující
o vymývání z vědomí lidí,
zejména mladé generace, že
jedinou opravdovou cestou k
přechodu od kapitalistického